

FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC

Kroměříž, zámek, chrám sv. Mořice; Olomouc,
katedrála sv. Václava

OPTIMISTICKÁ CESTA FESTIVALU FORFEST 2018

✎ Eva Balcárková

Kroměřížští pávi v podzámecké zahradě ladili celý rok formu, aby se mohli opět během červnových dní zapojit svým hlasitým zpěvem k produkci festivalu duchovní hudby **Forfest Czech Republic**. To samé, bohužel, nelze říci o kroměřížském obyvatelstvu. Široký obrázek o soudobé hudební tvorbě si tak mělo příležitost vytvořit spíše obecenstvo přespolní, až přeshraniční. Specifikem Forfestu je nadále zaměření na díla s duchovním podtextem v nejširším významu tohoto slova, čímž se odlišuje od značné části jiných festivalů soudobé hudby stavicích na ověřených kompozicích známých skladatelů. Nicméně negativním dopadem této dramaturgie se stává nižší návštěvnost, neboť již takzvané „netáhnou známá jména“ a o duchovním smýšlení v dnešní uspěchané době si také nelze dělat velké iluze. V kontextu Československé republiky, jejíž výročí vzniku bylo ústředním tématem letošního 29. ročníku, však stále Forfest zaujímá nezastupitelné místo. Nejenom že pečuje o odkaz místních skladatelů, ale pravidelně objednává díla nová.

Během čtrnácti festivalových dní se konalo 23 představení a zaznělo více než sto kompozic od 83 skladatelů šestnácti různých národností, z nichž 15 bylo uvedeno ve světové premiéře. Zazněla sice i hudba experimentální, v zastoupení elektronické soundartové performance Anny Zielinské z Polska nebo jedinečného mezinárodního seskupení skladatelů pod pracovním názvem Soundaryalahari, nicméně převládala díla klasického

kompozičního ražení, místy až s romanticky naivní veselostí, kterou lze snad přičíst oslavnému charakteru celého ročníku, v němž jako by se tvůrci snažili obhlédnout historii naší země z té lepší perspektivy ve snaze připomínat si především to dobré.

ZAHAJOVACÍ KONCERT V SYMFONICKÉM DUCHU

✎ Jan Vrkoč

V olomoucké katedrále sv. Václava byla 27. 5. provedena 25. symfonie „K tobě byl poslán anděl“ Františka Gregora Emmerta (1940–2015). Předposlední dílo z jeho symfonického odkazu vzniklo v roce 2012, Emmert se však jejího provedení již nedožil. V této symfonii pro violu, varhany, mezzosoprán a smyčcový orchestr jsme sledovali rafinované vrstvení struktur, intuitivní vývoj materiálu, zajímavé přebírání určitých ploch různými nástroji (Emmert takovou techniku nazýval „předznamenávání“). Forma je evoluční, vyvíjí se, vyrůstá neustále kupředu.

Orchestr souboru **Ensemble Opera Diversa** hrál dílo pečlivě a zřetelně, vynikly kontrasty barev, plochy dramatické i naopak klidné, meditativní. Pod taktovkou dirigenta **Mariána Lejavy** hráli hudebníci dynamicky přiměřeně, nepřekrývali sólový zpěv, téměř vždy bylo dobře rozumět zpívanému textu. Mezzosopranistka **Jarmila Balážová** zpívala nesnadný part s lehkostí a jistotou, neobyčejně intonačně jistě. **Milan Pala** se výborně zhostil mimořádně náročného sólového violového partu.

Provedení Emmertovy 25. symfonie opět připomnělo dluh, který k uvádění soudobé hudby máme. Je mnohaletou zásluhou festivalu Forfest, že Emmertovy skladby zde každoročně znějí, letos kromě jeho symfonie to bylo například ještě několik dalších děl na koncertě brněnského souboru Trio Opera (19. 6.). Emmertovo dílo je pozoruhodné, inspirativní a na svůj návrat na koncertní pódia teprve čeká.

Orchestr Ensemble Opera Diversa pod vedením Mariána Lejavy provedl v Dómu sv. Václava v Olomouci Emmertovu 25. symfonii.

